

en Besparelse for Statskassen af mellem 200,000 Kr. og 300,000 Kr. De her nævnte Tal synes for saa vidt at stemme.

Naar man spørger om, hvorledes de forskellige foreslaaede Forhøjelser og Nedsættelser i det enkelte fordele sig, har jeg allerede i Hovedsagen gjort Rede derfor under Forhandlingen i de foregaaende Dage, men skal dog her gentage, hvorledes det stiller sig efter en foreløbig summarisk Opgørelse. Naar vi inddeler samtlige Varer i 4 Grupper: 1) umiddelbare Forbrugsgenstande; 2) Produktionsfornødenheder; 3) Fabrikata og 4) Skibe og Fartøjer, er det en Inddeling, det siger sig selv, der paa mange Punkter maa være mere eller mindre vilkaarlig; det kan ikke være andet. Men i det hele og store kan den dog nogenlunde benyttes. Det viser sig da, at Nedsættelserne paa umiddelbare Forbrugsgenstande ville udgøre omtrent 3,800,000 Kr., paa Produktionsfornødenheder henimod 4 Mill., paa Fabrikata omtrent 2,400,000 Kr. og paa Skibe og Fartøjer mellem 250,000 og 300,000 Kr. Af umiddelbare Forbrugsgenstande komme de største Nedsættelser paa Kaffe med 1,058,000 Kr., paa Petroleum med 1,508,000 Kr., paa Ris med 580,000 Kr. og paa Salt med 405,000 Kr. Dertil kommer saa en Række mindre betydelige Varegrupper. Af Produktionsfornødenheder staar i første Række Kul. Ophævelse af Tolden paa Kul vil medføre et Indtægtstab af 1,590,000 Kr., Nedsættelsen eller Ophævelsen af Told paa Raametaller og grove Metaller vil medføre en Nedgang af 1,309,000 Kr.; paa uforarbejdet og raat forarbejdet Tømmer og Træ bliver Nedgangen 558,000 Kr. Dette er Hovedposterne. Hertil kommer saa Farvestoffer, Gummier og en Række andre Artikler. Naar vi dernæst gaa til Fabrikata, drejer det sig jo her om de egentlige Beskyttelsessatser. Hovednedsættelsen finder her Sted paa Manufakturvarer; det er jo ogsaa denne Varegruppe, der bringer langt, langt den største Indtægt i Statskassen, i de sidste Aar omtrent 7½ Mill. Kr. Der er foreslaaet Nedsættelser til et Beløb af 1,388,000 Kr. paa hele denne Gruppe. Paa finere Metalvarer er Nedsættelsen 408,000 Kr. Derefter komme Artikler som Papir, Glas, Jord- og Lervarer og Maskiner; for hver af dem er Nedsættelsen noget over 100,000 Kr. Over for disse forskellige Nedsættelser staa saa paa den anden Side de foreslaaede Forhøjelser, hvilke, saaledes som Forslaget foreligger, [skulde indbringe et Beløb af 3½ Mill. Kr. De vigtigste Poster ere: Tobak, hvor den forøgede Ind-

tægt opgøres til 1,447,000 Kr., og Drikkevarer, som skulde indbringe 1,192,000 Kr. mere end hidtil. Hvad den sidste Gruppe angaar, vil jeg dog bemærke, at det turde være tvivlsomt, om det vil være muligt at fastholde de forholdsvis høje Satser for Vin, som ere optagne i Folketingets Forslag. Jeg tror, det vil blive vanskeligt at opretholde dem i Betragtning af, at Afgiften paa Spiritus ikke forhøjes. Hensynet til Konsumenten, Beskyttelseshensyn indad til og formodentlig ogsaa Hensyn til Udlandet vil rimeligvis medføre, at det vil blive nødvendigt at reducere den foreslaaede Told paa Vin. Men paa den anden Side antager jeg, at man kan forhøje Tolden noget paa enkelte andre Artikler, f. Eks. Frugter og Krydderier, saa at den samlede foreslaaede Indtægtsforøgelse af 3½ Mill. Kr. vel nok kan tilvejebringes.

Jeg har troet at burde give den foregaaende korte Oversigt over de finansielle Resultater af Folketingets Toldlovsforslag, idet jeg i øvrigt bemærker, at naar vi nu sende Forslaget til det andet Ting, saa er det en Selvfølge, at alle de Spørgsmaal, som staa Tingene imellem, maa blive Genstand for Forhandling. Jeg baaber, at Forhandlingerne maa kunne bringe det dertil, at Tingene naa til Forstaaelse med hinanden. At der er Vanskeligheder at overvinde for at komme ud over Meningsforskellighederne, er givet. Disse ere ikke blot af finansiell Natur, men ogsaa — og fuldt saa meget — vedrørende Beskyttelsessatserne. Men jeg skulde tro, at man med nogen god Vilje fra begge Sider til sidst maa kunne komme hinanden saa nær, at man kan enes. Det siger sig selv, at dette ikke vil kunne ske, uden ved at man til en vis Grad er belavet paa fra begge Sider at slaa noget af paa sine Fordringer. Thi fuldt at gennemføre sine Krav fra den ene Side vil man — saa længe den nuværende politiske Stilling og den nuværende Magtfordeling mellem Tingene finder Sted — ikke let kunne vente sig. Naar jeg udtaler et Haab om, at Forhandlingerne maa kunne føre til et Resultat, saa støtter jeg mig ogsaa til de Udtalelser i saa Henseende, som fremkom under Forhandlingerne i Landstinget, hvor Flertallets Ordfører erklærede, at der fra Landstingets Side vilde blive gjort alt, hvad der er muligt, for at komme Folketinget i Møde. Jeg tør ogsaa gaa ud fra, efter den sædvanlige Finansministers seneste Udtalelser, at han vil yde sin Støtte til, at en Forstaaelse maa kunne opnaas.

Jeg har endnu at nævne, at der til